

Szenvedtünk Pilátus alatt

2017. 06. 27.

A vasárnapi zárándoklatunk Hellbühlből indult. Luzern központjában egy templomba akartunk bemenni - természetesen biciklis öltözetben, - de egy túlbuzgó hívő enyhén szólva kitessékelt minket. A *Dona nobis pacem* (Uram, adj nekünk békét!) dalt elénekelve tovább folytattunk utunkat.

Luzern mellett elhaladva a Pilátus hegy alatt feszültek a láncok a bicikliken, hiszen több kapaszkodót kellett megmásznunk. Több százméteres emelkedő tette próbára a biciklijeinket, erőnket. Az első két kilométeren belüli 300 méteres emelkedő után a Lungern tó kellemesen hűs vízében hűthettük le magunkat, majd egy hegy alatti, erőt adó abrakolás következett. Bizony a „késő a hegy alatt lovat abrakolni” mondás a biciklis zárándokokra nem érvényes, mert ez adott erőt a második, két kilométeren belüli 300 méteres emelkedőhöz, amelynek a tetején Isten csodálatos nagy, természet templomában gyönyörködhattunk, itt egy üres, kis kápolnába is betértünk, ahol több egyházi éneket elénekelünk. Az utolsó nagy emelkedőhöz már csak az adott erőt, hogy az aznap esti szálláshoz érkeztünk meg Brüningpassba, ahol Gede Csongor, kolozsmonostori református lelkipásztor, a biciklitúra megálmodója és főszerzője tartott esti áhitatot.

Ha vasárnap „Pilátus alatt szenvedtünk”, akkor a hétfői napról röviden a „szárnyra keltünk, mint a sasok” mondattal számolhatunk be, mert Brüningpassból Merlingenbe lefelé valósággal szárnyaltunk, ami kicsit sem veszélytelen, hiszen a legkisebb figyelmetlenség is nagy balesetet okozhat. Hálásak vagyunk, hogy a merlingeni Krisztushordozók közösségéhez épségben és jó időben érkezhettünk

meg, így arra is jutott időnk, hogy a Thuni tó vizében megmártózzunk. Az itteni közösség esti imaórája után a saját imaközösségünket is megtartottuk. Kelemen Attila Csongor, kampeni doktorandusz tartotta meg az áhitatsorozatunk soron következő alkalmát, a holland testvérünkre való tekintettel angolul. A felvezető után a szabad akarat és az eleve elrendelés kérdéséről kezdődött éjszakába nyúló beszélgetés.

A mai nappal az előre eltervezett 500 kilométer kétharmadát, egészen pontosan 335 kilométert sikerült a hátunk mögött hagyni. A hátralevő három napban is bőven lesz „szenedős”, és „szárnyra kelős” rész is. Bízunk abban, hogy ahogy eddig megsegített, úgy ezután is megsegít az Úr.

Bardócz Csaba lelkipásztor